

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/166/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115011699
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2115011699.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Jána Mihala, v trestnej veci odsúdeného S. A., nar. X.X.XXXX, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 24.04.2018, č. k. 7PP/194/2015, na neverejnom zasadnutí dňa 15.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného S. A., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 24.04.2018, č. k. 7PP/194/2015 rozhodol, že podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona sa odsúdený S. A. neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na základe uznesenia Okresného súdu Trnava, sp. zn. 7PP/194/2015 zo dňa 30.11.2015, a preto zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozhodnutím Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/55/2009 zo dňa 23.04.2009 v trvaní 29 dní a rozhodnutím Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/137/2012 zo dňa 25.2.2013 v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov, vykoná.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v rámci dokazovania zistil, že odsúdený S. A., počas skúšobnej doby po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (ktorá mu plynula odo dňa 30.11.2015 do 30.11.2021), odsúdený trestným rozkazom OS Nitra, sp. zn. 5T/82/2017 zo dňa 31.8.2017, právoplatným dňa 07.10.2017, pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 Trestného zákona, (skutok spáchal dňa 01.06.2017), na trest odňatia slobody v trvaní 6/šesť/ mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd mal za to, že odsúdený S. A. v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia riadny život nevedol, dopustil sa protiprávneho konania právne kvalifikovaného ako trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený, z čoho vyplýva, že ani podmienené prepustenie z výkonu trestu u neho nevedlo k naplneniu účelu trestu a k jeho náprave tak, ako to predpokladá zákon. Odsúdený preto jednoznačne nevyhovoval zákonnej podmienke vedenia riadneho života v skúšobnej dobe, čo spolu s vyššie uvedenými skutočnosťami a citovaným ustanovením § 68 ods.2 Tr. por. zakladá dôvod na neosvedčenie sa odsúdeného v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú bližšie odôvodnil tým, že žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu PN, pričom podľa jeho tvrdenia potvrdenie priložil, čakal na odpoveď a namiesto toho obdržal už uznesenie. Chcel by požiadať o vytýčenie nového zasadnutia, ktorého by sa chcel zúčastniť.

Prokurátor sa práva podať sťažnosť vzdal.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom. Pokiaľ ide o rozsah dokazovania, toto vykonal prvostupňový súd v rozsahu dostatočnom na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Preskúmajúc výrok i odôvodnenie napadnutého uznesenia, ako i obsah trestného spisu, sťažnostný súd zistil, že napadnutý výrok je vecne správny.

Materiálnym základom pre konštatovanie, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneneho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody osvedčil je v zmysle zákona preukázateľná skutočnosť spočívajúca v tom, že odsúdený počas skúšobnej doby viedol riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti. Pod vedením riadneho života je potrebné rozumieť predovšetkým správne, pri ktorom sú dodržiavané právne predpisy a odsúdený sa nedopustí žiadnych trestných činov ani priestupkov.

Vzhľadom na uvedené a skutočnosť, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby opätovne dopustil úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený, sťažnostný súd má za dostatočne preukázané, že odsúdený porušil podmienku vedenia riadneho života počas plynutia skúšobnej doby, a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď v súlade s ustanovením § 68 ods. 2 Trestného zákona nariadil odsúdenému trest odňatia slobody vykonať tak, ako je to vyššie uvedené.

Podmienneho prepustením z výkonu trestu odňatia slobody mal odsúdený možnosť preukázať polepšenie a skutočnosť, že konanie, pre ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody, bolo len jednorazové vybočenie z dodržiavania pravidiel stanovených právnym poriadkom. Napriek tomu sa opakovane dopustil trestného činu. Tieto okolnosti nasvedčujú tomu, že podmieneneho prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nesplnilo svoj účel a nejaví sa pre nápravu páchatela dostatočné.

K sťažnostnej námietke odsúdeného, že neboli splnené podmienky na pojednávanie v jeho neprítomnosti, pretože žiadal o odročenie z dôvodu PN, krajský súd uvádza, že takéto skutočnosti zo spisového materiálu nevyplývajú. Prvostupňový súd vykonal verejné zasadnutie dňa 24.4.2018 v neprítomnosti odsúdeného, nakoľko tento bol o konaní verejného zasadnutia riadne upovedomený dňa 20.3.2018, na toto sa nedostavil, pričom v spise nie je založené žiadne ospravedlnenie odsúdeného, ani potvrdenie o PN, prípadne vyjadrenie že mu zdravotný stav neumožňuje účasť na verejnom zasadnutí. Možno teda konštatovať, že prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, keď v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného S. A., ktorému bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne a včas doručené, pričom bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia riadne upovedomený.

Napadnutý výrok považuje teda sťažnostný súd za vecne správny a zákonný a rovnako i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo bolo plne v súlade so zákonom. Preto sťažnosť odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.